

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **N. G.**, bytem L., D. T. 78, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40/a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2015, č. j. KUOK 35668/2015, ve věci přestupku,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí citovaného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 18. 11. 2014, č. j. SMOL/240826/2014/OARMV/DPD/reg, jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze

spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., kterého se dopustila tím, že dne 3. 3. 2014 v 9.49 hodin v Olomouci na ulici Pražská ve směru jízdy od kruhového objezdu u Globusu ulici Foersterova při řízení motorového vozidla tov. zn. Volkswagen, RZ X, nerespektovala svislou dopravní značku B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ se symbolem „70“, stanovující nejvyšší dovolenou rychlost v obci na 70 km/h, kdy v úseku její platnosti byla vozidlu naměřena rychlost 92 km/h a při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h jela nejnižší skutečnou rychlostí 89 km/h, čímž překročila nejvyšší dovolenou rychlost o 19 km/h. Svým jednáním tak žalobkyně porušila § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 1.500 Kč.

[2] Žalobkyně v žalobě namítala, že odvolání bylo podáno včas. Není sporu o tom, že odvolání bylo podáno 29. 3. 2015. Sporné je datum doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Podle žalovaného bylo doručeno 17. 12. 2014 fikcí při doručování na adresu pro doručování písemností dle registru obyvatel. Podle žalobkyně rozhodnutí doručeno nebylo a o řešení otázky, která byla předmětem řízení, se žalobkyně dozvěděla teprve z písemnosti „Sdělení“, vyhotovené správním orgánem I. stupně dne 25. 3. 2015, pod č. j. SMOL/067829/2015/OARMV/DPD/Reg, kterou magistrát vyhotovil v návaznosti na žádost zmocněnce o oficiální vyrozumění o zastavení řízení. Dle názoru žalobkyně teprve dnem doručení této písemnosti (28. 3. 2015) počala plynout subjektivní třicetidenní lhůta pro podání odvolání podle § 84 odst. 1 správního řádu. Podle žalobkyně pokus o doručení uložením na adrese k doručování dle registru obyvatel (M. 11, P.) na sebe nemohl vázat právní účinky, neboť podle § 2 odst. 1 správního řádu doručuje správní orgán primárně na adresu k doručování podle § 19 odst. 3 správního řádu. Jako tuto adresu zmocněnec žalobkyně stanovil správnímu orgánu elektronickou adresu o.@z.eu, na kterou magistrát rozhodnutí nevypravil (důkaz: konstatování žalovaného v napadeném rozhodnutí). V takovém případě však správní orgán doručoval písemnosti tak, jakoby účastník o doručování elektronickou adresu nepožádal, v rozporu s § 19 odst. 8 správního řádu, dle kterého by správní orgán doručoval na adresu pro doručování dle registru obyvatel, případně na adresu trvalého pobytu po právu teprve tehdy, pokud by učinil pokus o vypravení písemnosti na elektronickou adresu a tento pokus by nebyl úspěšný. K tomu však nedošlo, neboť jak správně konstatoval žalovaný, magistrát sice rozhodnutí elektronicky vypravil, ale na odlišnou elektronickou adresu. K tvrzení žalovaného o možné „procesní strategii“ a snaze „oddálit vydání konečného rozhodnutí“ nemůže žalobkyně než konstatovat, že takový závěr je absurdní. Je nanejvýš nelogické, aby bylo účastníku řízení kladeno za vinu, že správní orgán nevypravil e-mail na správnou elektronickou adresu. Nelze omlouvat pochybení správního orgánu lživým tvrzením o sledování mimo procesních cílů účastníkem řízení. K tvrzení, že doručování písemnosti na e-mail může „zpomalit řízení“ žalobkyně konstatovala, že nemůže, neboť pokud by jejímu zástupci bylo rozhodnutí doručeno na e-mail, potvrdil by jeho přijetí zprávou opatřenou elektronickým podpisem plně v souladu s § 19 odst. 8 správního řádu, a tedy by takový způsob doručování přispěl k urychlení řízení. Pokud tedy došlo ke „zpomalení řízení“, pak pouze v důsledku pochybení správního orgánu I. stupně, který nevypravil rozhodnutí elektronicky. Žalobkyni obecně není zřejmé, jak může požadavek o doručování na e-mail oddálit vydání konečného rozhodnutí, když v případě, že přijetí písemnosti není

potvrzeno, správní orgán následný pracovní den vypravuje písemnost tak, jako by účastník o elektronické doručování nepožádal. Tento jeden den při doručování písemnosti v žádném případě nemůže mít reálný vliv na den vydání konečného rozhodnutí zejména za situace, kdy správní orgán je povinen vydat rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů. K tvrzení žalovaného o nemožnosti spisové služby vypravit písemnost na elektronickou adresu obsahují diakritiku, uvedla žalobkyně, že diakritická znaménka v doménách jsou již déle než 5 let součástí evropského právního pořádku, na tuto skutečnost rovněž poukazuje na svých internetových stránkách Ministerstvo průmyslu a obchodu ve správě „zavedení znaku národních abeced do názvů domén“ ze dne 27. 11. 2009, dostupné na [www.mpo.cz \(http://www.mpo.cz/dokument66976.html\)](http://www.mpo.cz/dokument66976.html), ostatní správní orgány na tuto adresu bez obtíží doručují (důkaz přílohou) a na této elektronické adrese je zřízen elektronický podpis s kvalifikovaným certifikátem vydaným důvěryhodnou certifikační autoritou post signum (důkaz přílohou). Tvrzení žalovaného o nemožnosti vypravení písemnosti na předmětnou adresu je proto nutné odmítnout jako účelové; jde o pouhý pokus o legitimizaci procesní obstrukce Magistrátu města Olomouce žalovaným. Žalobkyně považovala za údivné, že se úředník, který vypravoval za magistrát písemnost, nepokusil ani dotázat vlastního IT oddělení, zda a jak je možné na elektronickou adresu vypravit písemnost a raději krátil účastníka na svých právech, když věděl, že jeho zmocněnec se na adrese M. 11, P. (dle registru obyvatel) nezdržuje a poštu si na této nepřebírá.

[3] Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na skutečnost, že P. K. je osobou, která se velmi často vyskytuje v přestupkových řízeních jako obecný zmocněnec. Svoji činnost však nezaměřuje na případnou právní argumentaci, navrhování provedení relevantních důkazů, ale na snaze správnímu orgánu zkomplikovat, případně úplně znemožnit doručení rozhodnutí ve věci. Žalovaný se ztotožnil s právním názorem vysloveným Krajským soudem v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích v rozsudku ze dne 25. 2. 2015, č. j. 52 A 47/2014, podle kterého pokud zmocněnec žalobce požádal o doručování na elektronickou adresu, není správní orgán povinen automaticky vždy doručovat nejprve na tuto adresu. Podle § 19 odst. 3 správního řádu nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení. Z uvedeného ustanovení správního řádu tedy vyplývá, že je na uvážení správního orgánu, zda uvedenému požadavku vyhoví či nikoliv. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že takovýto způsob doručování nemůže přispět k urychlení řízení, či naopak může přispět k jeho „zpomalení“, tak není povinen automaticky bez dalšího doručovat mu tuto zmocněncem žalobkyně požadovanou a udanou adresu a může doručovat písemnosti pak, jako by adresát o doručování na elektronickou adresu nepožádal (§ 19 odst. 8 správního řádu). Pokud jde o námitku o údajné procesní strategii, takovéto zhodnocení správním orgánem má oporu i v rozhodovací činnosti Nejvyššího správního soudu, např. podle rozsudku ze dne 3. 7. 2014, č. j. 9 As 162/2014 – 31 nebo ze dne 4. 5. 2011, č. j. 1 As 27/2011 – 81, ve kterém vyhodnotil procesní strategii jako koncept zneužití práva. To, že se jedná zjevně o stejnou, případně obdobnou strategii a tím ke zneužití práva je patrné z obsahu podaných žalob vedených například u Krajského soudu v Ostravě –

pobočka v Olomouci pod sp. zn. 72 A 5/2014, 72 A 10/2014, 72 A 12/2014, 72 A 11/2014, 72 A 18/2014, 72 A 39/2014, 72 A 16/2014, 72 A 20/2014, 72 A 24/2014, 72 A 26/2014, 72 A 25/2014, 72 A 29/2014, 72 A 30/2014, 59 A 1/2014, 60 A 5/2014, 59 A 5/2014, 59 A 8/2014, 72 A 33/2014 a Krajského soudu v Brně vedených pod sp. zn. 22 A 39/2014, 41 A 41/2014, 22 A 66/2014 a 41 A 98/2014. Z uvedeného lze dovodit závěr, který žalovaný uvádí ve svém vyjádření. Žalovaný považoval své napadené rozhodnutí a závěry tam vyslovené za řádně odůvodněné. Pokud byla žalobkyně krácena na svých právech, tak pouze na základě spekulativního postupu svého zmocněnce, což však nemůže jít k tíži žalovaného.

[4] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 14. 4. 2015.

[5] Ze správního spisu ve vztahu k souzené věci soud zjistil, že po obdržení příkazu žalobkyně zmocnila k zastupování P. K., který v odporu požádal správní orgán I. stupně i odvolací správní orgán o doručování písemností na e-mailovou adresu o.@z..eu.

[6] Předvolání ze dne 12. 6. 2014 bylo vypraveno na e-mailovou adresu obecny@zastupce.eu a současně na adresu pro doručování uvedenou v evidenci obyvatel – M. 1482/11 P. 1, kam bylo předvolání doručeno v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu (tzv. fikcí).

[7] Předvolání ze dne 21. 7. 2014 bylo zmocněnci doručeno na tutéž doručovací adresu a opětovně podle § 24 odst. 1 správního řádu. Toto předvolání bylo současně zasláno e-mailem na adresu o.@z..eu.

[8] Předvolání ze dne 22. 9. 2014 bylo zasláno žalobkyni přímo k jejím rukám a doručeno podle § 24 odst. 1 správního řádu (tzv. fikcí) a zmocněnci na doručovací adresu prostřednictvím držitele poštovní licence a doručeno bylo podle § 24 odst. 1 správního řádu. Předvolání bylo vypraveno současně na e-mailovou adresu o.@z..eu.

[9] Přestupek byl projednán dne 15. 10. 2014 v nepřítomnosti žalobkyně i jejího zmocněnce

[10] Sdělením ze dne 15. 10. 2014 správní orgán I. stupně oznámil zmocněnci, že jím uvedená adresa o.@z..eu je nepoužitelná, protože je v rozporu s pravidly pro zakládání elektronických adres a tato pravidla obecně nepodporují jakákoliv znaménka či jinou diakritiku. Proto bude správní orgán I. stupně elektronickou poštu směřovat výhradně na adresu P.@K..me, která se objevuje na zmocněncem doručované elektronické korespondenci. Protože ani jedna ze zasílaných listin nebyla potvrzena jako přijatá, je veškerá korespondence zasílána

také na doručovací adresu zmocněnce M. 1482/11, P. 1. Toto sdělení bylo zmocněnci odesláno na e-mailovou adresu p.@k..me a na adresu o.@z..eu. Předvolání ze dne 15. 10. 2014 bylo určeno přímo žalobkyni prostřednictvím držitele poštovní licence, a to podle § 24 odst. 1 správního řádu tzv. fikcí. Přestupek byl projednán 12. 11. 2014 v nepřítomnosti žalobkyně.

[11] Rozhodnutí o přestupku ze dne 18. 11. 2014 bylo doručováno zmocněnci žalobkyně na elektronickou adresu p.@k..me a dále na doručovací adresu prostřednictvím držitele poštovní licence, a bylo doručeno tzv. fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu.

[12] Podáním ze dne 16. 3. 2015 zmocněnec žalobkyně požádal o zastavení řízení, protože přestupek byl 3. 3. 2014 promlčen a žalobkyně nebyla nijak vyrozuměna. Toto podání odeslala žalobkyně z elektronické adresy o.@xn--z.-hwa.eu.

[13] Dne 29. 3. 2015 bylo dodáno do datové schránky správního orgánu I. stupně odvolání žalobkyně. V odvolání zmocněnec P. K. uvedl, že rozhodnutí mu nebylo na požadovanou adresu ob.@z..eu doručeno.

[14] Odvolání žalobkyně bylo zamítnuto jako opožděné. Žalovaný uvedl, že rozhodnutí ze dne 18. 11. 2014 o přestupku bylo žalobkyni doručeno prostřednictvím zmocněnce v souladu se správním řádem dle § 19 a § 20 fikcí dne 1. 12. 2014 na adresu pro doručování, což vyplývá z doručky založené u tohoto rozhodnutí a současně na e-mailovou adresu p.@k..me. Dne 2. 12. 2014 byla zásilka vložena zmocněnci do schránky. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 17. 12. 2014. Odvolání podal zmocněnec elektronicky prostřednictvím datové schránky 30. 3. 2015 na podatelnu správního úřadu. Žalovaný odkázal na § 19 odst. 3 správního řádu s tím, že je na uvážení správního orgánu, zda uvedenému požadavku na doručování na požadovanou adresu vyhoví či nikoliv, když smyslem tohoto postupu je především to, aby bylo řízení urychleno. Pokud správní orgán dospěje k názoru, že takový postup doručování není funkční, nepřispěje k urychlení řízení, naopak může přispět k jeho zpomalení, není povinen automaticky bez dalšího doručovat na tuto zmocněncem žalobkyně požadovanou adresu a doručuje písemnosti tak, jako kdyby adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal (§ 19 odst. 8 správního řádu), což také nastalo v průběhu výše uvedeného řízení. Odvolací správní orgán ze spisu zjistil, že správní orgán I. stupně písemnosti doručoval na elektronickou adresu o.@z..eu, zatímco zmocněnec požádal o doručování na adresu o.@z..eu, která je ovšem odlišná. Problémem je, že spisové služby používané správními orgány neumožňují odesílat písemnosti na adresy obsahující písmena s diakritikou, což je zmocněnci, z důvodu zastupování obviněných v obdobných věcech, dobře známo. Žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 52 A 47/2014 – 72 a byl názoru, že doručování na e-mailové adresy mnozí zmocněnci uchopili jako určitou „procesní strategii“ s cílem účelových průtahů řízení a dovedením celého řízení až k zániku odpovědnosti za přestupek. Žalovaný se dlouhodobě staví skepticky ke způsobu doručování rozhodnutí o přestupku e-mailem, neboť zájem obviněných zpravidla spočívá v tom, aby co nejvíce oddálili konečné rozhodnutí. Tomuto postupu

bohužel nasvědčuje i jednání zmocněnce P. K., a to nejen v tomto řízení, ale mj. i v přestupkové věci sp. zn. KÚOK/76634/2014, KÚOK/83885/2014, KÚOK/92728/2014 a mnoha dalších. Zmocněnec měl v době doručování rozhodnutí o věci v evidenci obyvatel veden údaj o doručovací adrese M. 1482/11, P. 1, kterou si dozajista zřídil právě za účelem doručování, a proto správní orgán I. stupně přistoupil k doručení rozhodnutí ve věci právě na tuto doručovací adresu, což žalovaný považoval za správný postup a rozhodnutí tak bylo skutečně doručeno zmocněnci žalobkyně fikcí 1. 12. 2014. Proto rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci 17. 12. 2014 a odvolání bylo podáno opožděně.

[15] Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[16] Podle § 19 odst. 8 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí) *písemnosti uvedené v odstavci 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.*

[17] Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.*

[18] V posuzovaném případě bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku doručeno zmocněnci žalobkyně prostřednictvím provozovatele poštovních služeb v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu dne 1. 12. 2014. Odvolání bylo podáno dne 16. 3. 2014, tj. po marném uplynutí patnáctidenní odvolací lhůty. Výrok žalobou napadeného rozhodnutí je tedy správný.

[19] V souzené věci byla naplněna hypotéza § 19 odst. 8 poslední věta správního řádu. Zmocněnec žalobkyně potvrzení přijetí zprávy, které se nevrátila jako nedoručitelná, nepotvrdil. Proto doručoval správní orgán tak, jako kdyby zmocněnec žalobkyně o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Správní orgán I. stupně opakovaně doručoval zmocněnci P. K. na různé e-mailové adresy (tj. všechny, které zmocněnec uvedl nebo které byly správnímu úřadu známy). Byť správní orgán nesprávně doručoval zmocněnci žalobce na elektronickou adresu o.@z..eu, z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, čj. 8 As 55/2015 – 26 anebo ze dne 23. 7. 2015, čj. 8 As 36/2015 – 54 (www.nssoud.cz) je soudu i veřejnosti známo, že ani na adrese o.@z..eu zmocněnec v odkazovaných věcech nepotvrzoval přijetí písemností na uvedené elektronické adresy a proto bylo nutno mu doručovat prostřednictvím držitele poštovní licence (srov. bod 29 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, čj. 8 As 55/2015 – 26). Zmocněnec žalobkyně nepotvrdil přijetí písemnosti ani z adresy p.@k..me, kam bylo odesláno

rozhodnutí o přestupku 19. 11. 2014 a ze které správnímu orgánu I. stupně odesílal zmocněnec žalobkyně odpor proti příkazu.

[20] Pro úplnost soud dodává, že popsané využití elektronických adres s diakritikou je součástí promyšleného procesního postupu, jenž má za cíl komplikovat a protahovat řízení či vytvářet problémové situace, které mohou s určitou mírou pravděpodobnosti vést k pochybením správních orgánů a tak dosahovat zániku odpovědnosti za přestupek (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, čj. 8 As 55/2015 – 26 nebo ze dne 20. 5. 2015, čj. 4 As 76/2015 – 37). Takovému postupu soudy neposkytují soudní ochranu.

[21] K navrhovaným důkazům žalobkyně soud konstatuje, že je zjevné, že jsou potvrzením o přijetí písemnosti v jiných věcech a nemají tak souvislost s věcí projednávanou. Proto soud tyto důkazy neprováděl.

[22] Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem a obecnými právními principy správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.

[23] Úspěšný žalovaný žádné náklady řízení nepožadoval a soud ze spisu žádné nezjistil, proto mu je nepřiznal, a neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, to vše podle § 60 odst. 1 s. ř. s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 31. 12. 2015

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně